
Arkivkode: 373

Sak. nr.: 05/6980

Styresak:

Møte: 14.06.2006

PROGRAMSENSORAR VED DET MEDISINSKE FAKULTET

Innleiing.

Som ledd i kvalitetsreforma skal det engasjerast programsensorar for alle studietilboda (studieprogramma) ved Det medisinske fakultet. Føremålet er at ein ekstern person med brei fagleg og pedagogisk bakgrunn skal vurdere undervisninga som blir gitt og evalueringsformene som blir nytta, sett i høve til tilsvarende studietilbod ved andre universitet i Norden.

Generelle retningslinjer for programsensorordninga ved Universitetet i Bergen (UiB) er fastsett i notat datert 16.04.2004 frå rektor og universitetsdirektør (sjå vedlegg, ss. 5-7).

Kva seier loven?

Bestemmelsar om ekstern sensorordning i § 3-9 (Eksamen og sensur) i “Lov om universiteter og høyskoler” (iverksett frå 01.08.2005) er ei vidareføring av bestemmelsane om dette temaet i den nærmast føregåande versjonen av universitets- og høyskoleloven:

§ 3-9. Eksamen og sensur

(1) Universiteter og høyskoler skal sørge for at studentenes kunnskaper og ferdigheter blir prøvet og vurdert på en upartisk og faglig betryggende måte. Vurderingen skal også sikre det faglige nivå ved vedkommende studium. Det skal være ekstern evaluering av vurderingen eller vurderingsordningene.

(2) Styret oppnevner sensor ved eksamen, prøve, bedømmelse av oppgav eller annen vurdering når resultatet inngår på vitnemålet eller innregnes i karakter for vedkommende studium. Det skal være minst to sensorer, hvorav minst én ekstern, ved bedømmelse av kandidatens selvstendige arbeid i høyere grad.

UiB si “Handbok for kvalitetssikring av universitetsstudia” (2004) handlar m.a. om kva for plass den eksterne sensuren kan ha i eit system for kvalitessikring av studietilboda ved UiB. Ekstern sensur er viktig for tilliten til kvaliteten i utdanningane. Det skal heretter nyttast to former for ekstern sensur:

1. Det enkelte fagmiljø kan bruke eksterne sensorar til å vurdere studentane sine individuelle prestasjonar ved eksamen eller prøve. Altså kan ekstern sensur framleis gjerast på den tradisjonelle måten i samarbeid mellom ekstern sensor og intern sensor.

At universitetet ikkje lenger må la ein ekstern sensor vurdere kvar og ein prestasjon til eksamen, er ei følgje av kvalitetsreforma. Men påbodet om at eksamensbesvarelsar skal vurderast av minst ein ekstern sensor gjeld framleis for det sjølvstendige arbeidet i høgare grad (mastegradsoppgåva). Påbodet om ekstern sensor gjeld og for klagesensur, dvs. når eksamensprestasjonen må vurderast på nytt etter klage på karakterfastsetting.

2. Fakulteta skal ta i bruk programsensorar som m.a. kan evaluere vurderingane som blir utførte og vurderingsordningane som blir nytta, jf loven. Programsensor skal med andre ord vere med å sikre det faglege nivået på andre måtar enn å vurdere individuelle eksamensprestasjonar. Programsensor skal ha oppgåver som det ikkje har vore vanleg at ekstern sensor har hatt.

Programsensor skal utarbeide ein årleg rapport der m.a. strukturen i studieprogrammet samt vurderinga og vurderingsordningane blir omtala. Fakulteta fastset sjølve kor mange programsensorar det er ønskjer å gjere seg nytte av og kva for del(ar) av studiet programsensoren sitt oppdrag skal rettast mot.

Korleis ta i bruk ordninga med programsensor ved Det medisinske fakultet?

Korleis ordninga med programsensorar skal iverksettast ved Det medisinske fakultet er i stor grad opp til fakultetet sjølv å bestemme. Dette temaet har vore diskutert i ulike fora ved fakultetet. Temaet har og vore diskutert med representantar for dei andre medisinske fakulteta i Norge. Oslo-fakultetet har valt å satse på ein programsensor for heile profesjonsstudiet i medisin, og har engasjere ein professor frå Danmark i ei bistilling. Dei to andre medisinske fakulteta har ikkje bestemt seg enno.

Arbeidet med å ta i bruk ordninga med programsensor har kome ulikt langt ved UiB-fakulteta. Utdanningsavdelinga, UiB, har laga eit samledokument datert 29.06.2005 (sjå vedlegg) for å synleggjere arbeidet som var gjort før semesterslutt våren 2005. Dokumentet inneheld m.a. retningslinjer Det historisk-filosofiske fakultet og retningslinjer Det matematisk-naturvitskaplege fakultet har vedteke for bruk av programsensor. Dokumentet inneheld og ei liste som Det psykologiske fakultet, ut frå sitt behov, har laga over oppgåver programsensor skal ha overordna oppsyn med.

Oppnemning av programsensorar ved Det medisinske fakultet må vurderast i lys av undervisnings-tilbodet ved fakultet som omfattar følgjande program m.a.:

Integrerte masterprogram/profesjonsstudiar :

- Medisinstudiet medrekna forskarlinja
- Master i farmasi (fakultetet har ansvaret for ca halvparten av emnene i det tverrfakultære programmet som er administrert av Senter for farmasi)

Masterprogram

- Master i humanbiologiske fag – studieretning human fysiologi
- Master i humanbiologiske fag – studieretning medisinsk cellebiologi
- Master of philosophy in international health

Tverrfakultære program

- Bachelor i human ernæring
- Master i ernæring – studieretning human ernæring
- Master i helsefag – studieretning sjukepleievitenskap
- Master i helsefag – studieretning fysioterapivitenskap
- Master i helsefag – studieretning radiografi-, audiografi- og bioingeniørfaga
- Master i helsefag – studieretning manuell terapi for fysioterapeuter
- Master i helsefag – studieretning genetisk rettleiing (prøveprosjekt – blir permanent)
- Master i farmasi (sjå ovanfor).
- Master i helseleiing og helseøkonomi (erfaringsbasert, administrert av Senter for etter og vidareutdanning og med fagleg ansvar ved Det medisinske fakultet.)

Korleis bør fakultetet fordele programsensorar på studieprogramma eller grupper av undervisningsfag som fagleg står kvarandre nær? Prodekanus for undervisning sitt forslag er at fakultetet engasjerer ein programsensor for kvart studieprogram. Programsensorene sine oppgåver blir følgjande:

1. Vurdere studieplanene, undervisningsoppleggene og evalueringsformene for all undervisning som blir gitt ved Det medisinske fakultet.
2. Se til at undervisningen som blir gitt holder god standard sammenlignet med tilsvarende undervisningstilbud ved andre universiteter i Norden.
3. Se til at evalueringsformene som blir benyttet er rimelige og blir praktisert rettferdig overfor studentene.
4. Delta på minst ett møte i Studieutvalget/Programstyret hvert studieår og på det årlige Studiekvalitetsseminaret ved fakultetet.

5. Skrive en årlig rapport som sendes til Studieutvalget/Programstyret.
6. Fungere i en 4-års periode med mulighet for forlengelse for en ny 4-års periode.

Saka var sist oppe i Studieutvalget 24.05.2006 (SU-sak 27/06). Studieutvalget vedtok at "På bakgrunn av drøftingene i SU gis prodekanus fullmakt til å legge saken frem for fakultetsstyret".

FORSLAG TIL VEDTAK

Fakultetsstyret vedtar følgende programsensorordning for Det medisinske fakultet:

1. **Programsensor for studieprogrammet medisin (cand.med.-studiet).**
Tilsettes/engasjeres/honoreres som professor II.
Tilknyttes Studieutvalget.
2. **Programsensor for studieprogrammet Master i helsefag** (fellesdelen og alle studieretninger ved Det medisinske fakultet samt emnet HELFG-3 Forskningsmetode helsefag).
Honoreres etter gjeldende satser.
Tilknyttes Programstyret for helsefag.
3. **Programsensor for studieprogrammet Master i humanbiologiske fag** (fellesemner og alle studieretninger).
Honoreres etter gjeldende satser.
Tilknyttes Programstyret for humanbiologiske fag.
4. **Programsensor for studieprogrammet Master i internasjonal helse** (fellesdel og alle spesialiseringer)
Honoreres etter gjeldende satser.
Tilknyttes Programstyret for internasjonal helse (opprettet som tverrfakultært programstyre).
5. **Programsensor for studieprogrammet Master i helseledelse og økonomi** (enkeltemner og masteroppgave).
Honoreres etter gjeldende satser.
Tilknyttes Programstyret for helseledelse og økonomi.
6. **Programsensor for studieprogrammene Bachelor i human ernæring og Master i human ernæring.**
Honoreres etter gjeldende satser.
Tilknyttes Programutvalg for ernæring.

06.06.2006/ABS-EMP-KH

Vedlegg

Utdanningsavdelinga, UiB: Brev datert 29.06.2005 med dokumentsamling om bruk av programsensor. (31 sider.)